

Hotel Jo van den Bosch dicht: ‘Ik heb een flink potje gehuild’

Sanne Wallis de Vries sliep er. Net als Sylvia Kristel, Anna Drijver en de band Racoon. Dat kan niet meer in Hotel Jo van den Bosch. Want de eigenaren hebben **alle vijftien kamers veranderd in studio's**.

Marc Brink
Den Bosch

Ze zijn ‘toe aan een nieuwe fase’. Dat is flink wennen. Niet meer ‘s ochtends rond zes uur met de auto vanuit Hedel naar Den Bosch. Joop van den Bosch (61) stond daar tientallen jaren in de keuken om de eitjes te bakken die echtgenote Miranda (51) bij het ontbijt serveerde. Voor haar was de ontbijtronde onderhand het leukste moment van de werkdag. „Zakelijke gasten wilden doordeweeks ‘s ochtends het liefst met rust gelaten worden. Maar in het weekend kwamen toeristen. Ze lieten bij aankomst hun koffer zo snel mogelijk in de hal achter om de stad in te gaan. Shoppen of op stap in de Uilenburg.”

‘s Ochtends was er tijd om met elkaar te praten. „Zeker met mensen die vaak terugkwamen. Elk jaar voor carnaval, de Foute Party of een congres. Nee, ik zag niet op tegen mensen met een ochtendhumeur. Het is voor mij altijd een uitdaging om hangende mondhoeven omhoog te krijgen. ‘Jij bent de enige die de dag leuk kan maken’, zeg ik geregeld tegen onze dochters.”

Joop vraagt zich sinds een paar weken ‘s ochtends af of hij die dag een eindje zal gaan wandelen, fietsen of maar liever vanuit de haven in Kerkdriel een eindje varen met de juist gekochte motorboot. „Het is mooi geweest”, zegt hij in de voormalige ontbijtzaal van het gesloten hotel.

Spaanse gastarbeiders

Op de gevel van het hotel aan de Boschdijkstraat staat nog steeds de naam van zijn vader Jo. Hij begon er in 1959 een pension waar veel Spaanse gastarbeiders logeerden. Ze maakten banden in de Bossche Michelin-fabriek. Na de overname bijna veertig jaar geleden veranderde Joop het pension al snel in een hotel.

Een zus van Joop trouwde met een van de pensiongasten. Dat was Manuel Soto. Zijn naam staat nog steeds met grote letters op de zijkant van het gebouw. ‘Restaurante Manuel’, verwijst naar de jaren dat in het hotel ook een restaurant en café waren gevestigd. „We hadden elke maand een Spaanse avond. Compagnon Manuel was een geweldige gastheer. En ik kookte. Van alle hoteljaren was dat de mooiste periode. Je had hier een mooie mix. Vooral in het café. Daar kwamen geboren en getogen Bosschenaren die het leuk vonden om contact te hebben met de hotelgasten. En die vonden het weer leuk om met Bosschenaren om te gaan.”

Nadat het café in 2010 voorgoed werd gesloten, gebeurde dat twee jaar

later met het restaurant. „Het restaurant was een droom die ik zag vervliegen. Daar had ik het heel moeilijk mee. Maar het liep niet goed. Wat in het hotel werd verdiend ging er in het restaurant weer uit”, zegt Joop.

Miranda zegt ‘een soort rouwperiode’ te hebben gehad nadat het restaurant dicht ging. „Ik vond het heel erg om afscheid te moeten nemen van zes medewerkers die al tien of vijftien jaar bij ons werkten.”

En nu is het dus ook afgelopen met

1959

■ Jo van den Bosch, vader van Joop, begon in 1959 een pension voor Spaanse gastarbeiders. Nadat zijn zoon de zaak overnam maakte die er een hotel van. Later zelfs met restaurant en café.

het hotel waar volgens de eigenaren ‘alles draait om de Brabantse gastvrijheid’. De vaste gasten zullen het nu zeker moeilijk hebben met de sluiting. Op de ‘eigen’ website zijn gasten lovend over hun verblijf in het hotel. Daar is te lezen dat de eigenaren hebben besloten om ‘het hotel in deze vorm, per direct te beëindigen’.

Plannen van de gemeente

Verder schrijven zij dat ‘plannen van de gemeente met betrekking tot de directe omgeving’ een rol spelen.

Het gaat om een ingrijpende herontwikkeling. En Joop weet het zeker. Over een paar jaar is het hier een enorme bouwput. „Jarenlang slopen en bouwen is geen goed vooruitzicht voor een hotel. Daarom zien wij af van een flinke investering die wij overwogen om het hotel naar een hoger niveau te krijgen. We wilden een tijd geleden twee studio's bouwen. Dat heeft ons op het idee gebracht om uiteindelijk alle kamers tot studio te verbouwen.”

Via het platform Kamernet werden binnen een week vijftien huurders gevonden die de studio's minstens een jaar huren voor een maandprijs die varieert van 350 tot 750 euro. „Het zijn studenten of jonge werkenden. Ze komen uit het hele land. Maar ook

▲ Miranda en Joop van den Bosch lieten de kamers van hun hotel aan de Boschdijkstraat ombouwen tot studio's. Gemeentelijke plannen spelen volgens hen een rol bij de beslissing.

FOTO MARC BOLSUIS

“Jarenlang slopen en bouwen is geen goed vooruitzicht voor een hotel

— Joop van den Bosch

uit Polen, Spanje en Ethiopië”, zegt Miranda.

Joop wil benadrukken dat de coronacrisis geen reden was om te stoppen. „Er zijn mensen die schrikken als ze horen dat we zijn gestopt met het hotel. Door de coronacrisis is de beslissing wel versneld. Natuurlijk kregen we in maart direct te maken met de gevolgen. Het hotel was net als andere jaren volgeboekt voor Indoor Brabant. Toen dat werd afgelast, bleef het hotel leeg.”

Geschrokken

Op 16 maart checkten twee Russische gasten uit. „Achteraf waren dat de laatste gasten die ik heb uitgecheckt. Normaal gesproken hadden we toegeleefd naar het sluiten van het hotel. Dan doe je van alles voor het laatst. Het laatste ontbijt. Voor het laatst de trap op en af met koffers. En meer van die dagelijkse dingen. Ik ben net als Joop vrij nuchter. Zakelijk is alles op een rijtje gezet. Ik ben blij dat we in goede gezondheid konden werken. Stoppen met het hotel leek mij niet veel te doen. Maar een paar dagen geleden belde een vaste gast. Jullie stoppen dus met het hotel, zei ze geschrokken. Toen ging ik het pas goed beseffen. Ik heb een flink potje gehuild.”